

SECRETARIUS LITURGIÆ
Ordinis Cisterciensis

Circular litúrgica 2018-1

Stift Heiligenkreuz, 4 juliol 2018

Estimats germans i germanes,
des del juliol de 2017 s'han produït algunes novetats, i per això em permeto d'enviar-vos una altra carta.

Thesaurus Liturgiæ O.Cist.

Tal com ja us vaig dir en la carta 2017-1, es pot trobar a la xarxa el «Thesaurus Liturgiæ O.Cist.», que fins ara ha estat molt poc visitat. M'agradaria que això canviés i per això us convido a col·laborar-hi. L'adreça és: www.liturgia-ocist.org. Agraïxo per endavant les propostes per a millorar-lo.

L'himnari dels Cistercencs

Assaig de Sor Michaela Arnaud O.Cist. (Rieunette)

Els primers cistercencs van arribar al Nou Monestir amb els textos litúrgics en ús a Molesmes. Moguts pel seu ardent desig d'autenticitat i de respecte a la Regla, sota l'abadiat d'Esteve Harding, cap al 1108 aproximadament, van enviar germans a Milà per tal de recopilar l'himnari considerat autèntic de sant Ambròs. Van confegir així un himnari de 34 textos sobre 19 melodies diferents, i el van fer servir durant uns vint anys, però no en quedaren satisfets. El conjunt era massa repetitiu i les melodies ambrosianes eren massa discordants per a les refinades orelles borgonyones. Cap al final dels anys 1130, després de l'abadiat d'Esteve Harding, el Capítol General confia a Bernat de Claravall la revisió de l'Ofici.

Per dur a bon terme aquest treball en el respecte del solemne advertiment d'Esteve, Bernat i el seu equip es recolzen en aquesta observació: la Regla esmenta 4 vegades l'«ambrosianum» per a les Vigílies (RB 9,4), Laudes (RB 12,4 i 13,11) i Vespres (RB 17,8), però per a les hores menors empra el terme «hymnus»; basant-se en això, doncs, afegiren a l'himnari 21 textos no milanesos, per als temps i festes tradicionals, però només per a les Hores de Tèrcia i Completes. Tots aquests himnes es trobaven ja en l'himnari de Molesmes, excepte el «Summi largitor». Així, tornà a ser possible cantar els grans himnes clàssics com ara el «Vexilla regis» durant la Setmana Santa, el «Conditore alme siderum»

durant l'Advent, o el «Quem terra pontus» en les festes de la Mare de Déu. Fidels als principis de la primera generació, van conservar els 34 himnes primitius, llevat d'algunes variants textuales fetes en un afany de correcció doctrinal. Per donar més varietat als textos, s'optà pel principi de divisió, força corrent a l'època: l'himne es canta tot sencer a Vespres, una meitat a Vigílies, i l'altra a Laudes.

Les melodies són tractades amb menys respecte: en retoquen la majoria, n'eliminen 6, i n'introdueixen algunes, en la seva majoria tradicionals. Waddell identifica 7 melodies noves les 4 darreres de les quals són creacions cistercenques: «Optatis votis omnium», «Almi prophete» (emprada avui per a l'himne «Aurea lucis»), «O quam glorifica», «Deus tuorum militum», «Mysterium ecclesiae», «Iesu nostra redemptio» i «Iam Christus astra», totes tres molt expressives i de gran intensitat emocional. Hom arriba així a un conjunt de 55 textos per a 37 melodies, que es transmetrà molt fidelment fins al Concili de Trento, amb alguns afegitons fruit de la instauració de noves festes litúrgiques: Corpus, sant Bernat, Visitació, les festes de santa Anna, de sant Josep, dels sants Àngels de la guarda.

El 1656, d'acord amb les prescripcions del Concili de Trento, Dom Claude Vassin publica el «Breviarium cistercium iuxta ritum romanum», en el qual els himnes festius de Tèrcia i Completes són traslladats a les Hores majors, llevat del «Veni Creator»; per contra es preserven totes les melodies de l'himnari anterior, i apareixen en l'Ofici alguns textos escrits per cistercencs: per exemple, els himnes que es composaren en aquesta època per a la festa de Tots Sants de l'Orde o el poema «Iesu dulcis memoria», escrit per un cistercenc anglès del segle XII per a la festa del Santíssim Nom de Jesús. El fons ambrosià desaparegué en la seva major part, i podem preguntar-nos si els cistercencs el valoraven encara. Es constata que van tenir cura de preservar variants textuales notables o fins i tot himnes diferents per als temps litúrgics privilegiats, i de mantenir a Vigílies, Laudes i Vespres un únic himne ferial per a tota la setmana en comptes d'un de diferent per a cada dia d'acord amb el breviari romà.

Al llarg del segle XX la renovació litúrgica va fer redescobrir, entre altres, el fons ambrosià que trobarà el seu lloc en el Breviari romà de 1974: «Veni Redemptor gentium», «Iam surgit hora tertia», «Hic est dies verus Dei», per exemple. Les orientacions donades pel Concili Vaticà II (preocupació per la crítica textual, la veritat històrica, la renovació teològica, la varietat en la tria dels textos...) empenyen els redactors de la *Liturgia Horarum* a revisar les versions usuals o a reemplaçar-les per textos nous, sobretot en les festes dels sants. Des d'aleshores, les comunitats cistercenques s'han esforçat, segons les diferents sensibilitats, a trobar una síntesi harmoniosa entre la conservació del patrimoni cistercenc i l'adaptació a les necessitats de la nostra època i a la litúrgia de l'Església universal.

Fonts :

Ms: Lichtenthal 28 et 32, c. 1250, Badische Landesbibliothek Karlsruhe | <http://digital.blb-karlsruhe.de/blbhs/content/titleinfo/1156504>; | Poblet 16, XIIIe s. biblioteca@poblet.cat; | Neuburg (1400) <http://www.literature.at/viewer.alo?objid=1136&viewmode=fullscreen&scale=1.25&rotate=&page=579>;

*Sedlec (1700), Ms. XIII A 12, Prague, Národní knihovna České republiky (Statní Knihovna CSR) | http://v2.manuscriptorium.com/apps/main/en/index.php?request=show_tei_digidoc&docId=rep_remaker_24&client | Hymnarium cisterciense Westmalle 1952 <http://splendorveritatis.org/hymnarium/index.html> | *Estudis: B. Kaul, Le Psautier cistercien, Collectanea 13(1951)257-272. | E. Willems, Esquisse historique de l'Ordre de Cîteaux, 1958, pp.230-233. | Chrysogonus Waddell, The twelfth century cistercian hymnal, 1984. | Alicia Scarcez, conferència a Boulaur els dies 2 i 3 de desembre de 2016.**

Actualitat de l'Església i de l'Orde

Confirmat pel papa Francesc el martiri de János Brenner el 8 de novembre de 2017, es va procedir a la seva beatificació, que oficià el Cardenal Amato el passat dia 1 de maig de 2018 a Szombathely. El nou beat va ingressar l'any 1950 a l'abadia de Zirc i va fer la primera professió al cap d'un any a Budapest per Zirc; prengué el nom d'Anastasi. Més endavant, suprimí el seu monestir, va entrar al seminari de Steinamanger. Suprimí també aquest seminari per la dictadura comunista, prosseguí el seu camí al seminari de Raab. El 1955 fou ordenat de prevere per a la diòcesi de Steinamanger. Era menys conegut oficialment el fet que l'any 1954 János Brenner havia emès, acabat el seu primer trienni, els vots simples en la forma avui menys coneguda de la professió simple perpètua. La nit del 14 al 15 de desembre de 1957 mossèn János Brenner fou cridat al poble de Zsida suposadament per administrar la comunió en un cas extrem, i mentre hi anava fou assaltat i assassinat amb trenta-dues ganivetades. Era el segon any del seu ministeri sacerdotal i el setè de la seva professió temporal. Estem contents de tenir en el P. Anastasi János Brenner un nou beat del nostre Orde. El nou beat, per desig de l'Abat General, serà inscrit en el calendari de l'Orde. N'informarem novament quan tinguem el decret corresponent de la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments i un formulari per a la Santa Missa. El dia de la seva memòria serà a partir d'ara el 15 de desembre.

„Deus, qui ad illústrandam Ecclesiam tuam beátum Ioánnem martyrii victória decoráre dignátus es, concéde propítius, ut, sicut ipse domínicae passiónis imitátor fuit, ita nos, per eius vestígia gradiéntes, ad gáudia sempitérna perveníre mereámur. Per Dominum.“

El Vaticà ha precisat com s'ha de procedir pel que fa a les relíquies dels sants. La Congregació per la Causa dels Sants ha publicat una Instrucció de deu pàgines adreçada especialment als bisbes. Ha d'ajudar a certificar l'autenticitat de les relíquies i explicar el procediment a seguir. El bisbe competent ha d'enviar al Prefecte de la Congregació la instància amb la qual sol·licita el permís del Dicasteri per a extreure restes mortals davant la imminència de la canonització d'un beat o de la beatificació d'un venerable o d'un servent de Déu. Estan absolutament prohibits el comerç i la venda de relíquies (cf. can. 1190 § 1 del CIC 1983).

Amb el decret «Lætitia plena» de l'11 de febrer de 2018 la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments estableix des d'ara per al dilluns després de Pentecosta la celebració de la memòria de la Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església. «Aquesta memòria serà inscrita en tots els Calendaris i Llibres litúrgics per a la celebració de la Missa i de la Litúrgia de les Hores; els textos litúrgics corresponents s'adjunten a

l'esmentat decret, i caldrà publicar-ne les traduccions aprovades per les respectives Conferències Episcopals obtinguda l'aprovació d'aquest Dicasteri. [...] Allà on la celebració de la Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església, d'acord amb el dret particular, ja se celebra un altre dia o amb un grau litúrgic més elevat, es podrà continuar celebrant de la mateixa manera». El formulari de la Missa és el de la missa votiva en honor de la Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església (Missal Romà, versió catalana, pàg. 931). Les lectures són les següents: Gn 3,9-15.20, o bé Ac 1,12-14; Salm responsorial Sl 86 (87),1-2.3.5.6-7; Jn 19,25-34. Per a la litúrgia de les hores, l'himne de Vigílies és «O virgo mater, filia»; la segona lectura es pren de les AAS 56 [1964],1015-1016; a Laudes l'himne és «Quæ caritatis fulgidum», l'antífona del Càntic de Zacaries, «Tots assistien unànimement a la pregària, amb Maria, la mare de Jesús»; a Vespres l'himne és «Virgo, mater Ecclesiæ» o bé «Ave, maris stella», l'antífona del Càntic de Maria, «El Senyor digué: Mare, aquí teniu el vostre fill. Després digué al deixeble: Aquí tens la teva mare»; la resta, del Comú de la Mare de Déu.

El papa Francesc ha indicat diverses vegades que, segons el seu parer, la traducció de la petició del Parenostre en italià «non c'indurre in tentazione» no és la més adequada. Amb tot, per a la litúrgia continua sent vàlida la traducció aprovada per la Santa Seu. No es poden introduir canvis per pròpia iniciativa.

Amb el seu nou *Motu proprio* «Magnum principium» el papa Francesc estableix un nou reglament per a la col·laboració entre les Conferències episcopals i la Seu Apostòlica pel que fa a la traducció dels llibres litúrgics (de l'Església universal). S'atribueixen més competències a les Conferències episcopals, si bé la Seu Apostòlica continua reservant-se la competència final. No podem dir encara com serà això pel que fa les Congregacions religioses. En general s'espera que el procediment per a la traducció dels textos litúrgics serà més senzill.

El papa emèrit Benet XVI es dolia de l'«enfosquiment» de la primacia de Déu en la litúrgia. Això seria la causa més profunda de la crisi que ha somogut l'Església, ha escrit en el seu pròleg a l'edició russa de les seves obres. Una reforma litúrgica mal entesa, difosa àmpliament per tota l'Església catòlica, hauria portat a donar preferència a l'aspecte de la instrucció i de la pròpia activitat creativa. Benet XVI recorda que l'Església es troba en perill quan Déu ja no té la primacia en la litúrgia i, per tant, en la vida. Ha fet esment al principi de la Regla de sant Benet, segons el qual res no s'ha d'anteposar al Culte diví. El fundador del monaquisme occidental, amb la prioritat que concedeix a la litúrgia, posa de relleu sense cap dubte la prioritat de Déu mateix enfront d'altres urgències temporals, com el treball agrícola, artesanal o científic; aquesta primacia de Déu, remarca Benet XVI, és vàlida per a tothom, no únicament per a la vida monàstica. L'home, quan arracona Déu, se sotmet ell mateix als lligams esclavitzadors de forces materials que s'oposen a la seva dignitat.

En ocasió dels 900 anys de la fundació de l'abadia de Fontenay per Bernat de Claravall, l'associació del monestir convida, juntament amb l'Schola Gregoriana europea, a una

jornada de festa espiritual. Hom vol fer ressonar un dels joiells més bells de l'arquitectura monàstica europea. La missa i la litúrgia de les hores se celebraran segons les fonts medievals del cant cistercenc. La missa serà el 16 de setembre de 2018 a les 10.30 h. i l'ofici en honor de sant Bernat es cantarà a les 21.00 h. L'Schola aplegarà prop de 50 cantors de tot Europa sota la direcció d'Olga Roudakova (Directora de l'Schola de Cant Gregorià de París). Aquesta diada festiva en record de la fundació de l'abadia de Fontenay i del seu fundador, permetrà als fidels de conèixer tota la bellesa de les composicions cistercenques del segle XII. Indicacions pràctiques: els cantors que vulguin afegir-se a l'Schola de Gregorià s'han d'inscriure per internet: <http://gregorien.be>. Hi podreu trobar també els horaris dels assajos i altres informacions útils. Tots els visitants, persones consagrades i laics de la diòcesi o d'altres llocs, són convidats a participar en les celebracions litúrgiques. Els preveres són cordialment invitats a la concelebració de la missa solemne d'aniversari de la fundació. Per a altres informacions podeu adreçar-vos a: ascarcez@ulb.ac.be.

El 24 d'agost de 2017 el papa Francesc, durant la Setmana Litúrgica a Roma, manifestava que la intenció del Concili era indicar un camí legítim per a la «sana tradició» que seria encara vàlid al cap de cinquanta anys per a l'Església universal. Fou molt aplaudit quan va dir: «Podem afirmar amb tota seguretat i amb autoritat magisterial que la reforma litúrgica és irreversible». És conscient que cal treballar encara en aquest camp, en particular per redescobrir els motius de les decisions dutes a terme amb la reforma litúrgica, superant lectures infundades i superficials, recepcions parcials i praxis que desfiguren la litúrgia, tot interioritzant-ne els principis inspiradors. La Setmana Litúrgica anual, que té lloc a Itàlia des de fa alguns anys, seria un bon mitjà en aquest àmbit formatiu. Una riquesa de l'Església orant, en tant que catòlica, seria l'harmonia de les tradicions rituals, d'Orient i d'Occident, que, gràcies al buf d'un mateix Esperit dona veu a l'única Església orant per Crist, amb Crist i en Crist, a glòria del Pare i per la salvació del món. *(Font: Ràdio Vaticana)*

L'abril de 2017 el papa Francesc s'expressava així en el Congrés Internacional de Música sagrada: «Cal salvaguardar i valorar el ric i multiforme patrimoni heretat del passat, fent-ne en el present un ús equilibrat i evitant el risc d'una visió nostàlgica o "arqueològica". Convé fer per manera que la música sagrada i el cant litúrgic s'inculturin plenament en els llenguatges artístics i musicals de l'actualitat». Haurien, per tant, d'encarnar i traduir la Paraula de Déu en cants, sons, harmonies «que facin vibrar el cor dels nostres contemporanis». Això no sempre és fàcil, indicava el papa, perquè la introducció de les llengües vernacles en la litúrgia ha suscitat no pocs problemes: de llenguatge, de formes i de gèneres musicals. «Tal vegada ha prevalgut una certa mediocritat, superficialitat i banalitat, en detriment de la bellesa i intensitat de les celebracions litúrgiques». Caldria, en aquest sentit, una renovació, sobretot qualitativa, de la música sagrada i del cant litúrgic. «Us encoratjo a no perdre de vista aquest objectiu important: ajudar l'assemblea litúrgica i el poble de Déu a percebre i a participar, amb tots els sentits, físics i espirituals, en el misteri de Déu». *(Font: Ràdio Vaticana)*

Activitats del Secretariat per la Litúrgia

Durant l'Advent de 2017 es va enviar per correu electrònic una primera versió de l'esborrany del nou Gradual Cistercenc (Temps d'Advent). Agraieixo les moltes comunitats d'arreu que estaven disposades a experimentar aquesta nova versió. Agraieixo encara més el bon acolliment que ha tingut i les crítiques constructives que me n'han arribat. Si algú no va rebre el correu, podrà trobar tot el material en aquesta adreça: <http://www.forstverwaltung-heiligenkreuz.at/index.php?id=81>.

Ja és a punt l'esborrany del nou *Usus*. Es va presentar i discutir en el Sínode de l'Orde de 2017. A partir d'ara, i fins al proper Sínode del 2019, serà examinat pels membres del Sínode i després discutit novament. Acolлим sempre volenters eventuais suggeriments.

El proper Sínode tindrà lloc el 2019, i el Capítol General el 2020. Si algú tingués interès a posar alguna qüestió relacionada amb la litúrgia, la pot adreçar a aquests òrgans.

Amb el tancament del monestir de Himmerod a finals de 2017 han arribat moltíssims llibres litúrgics a Heligenkreuz. Breviaris, graduals, antifonaris, salteris etc. del nostre Orde. Les Comunitats que en volguessin alguns, se'm poden adreçar lliurement.

Nous llibres i altres publicacions

Charles CUMMINGS OCSO, *Monastic Practices. Revised Editions*, MW 47, Collegeville Cistercian 2016, 210 S. ISBN 13 978-0-8790-7050-2.

Abadia de Santa Maria de Pratalea, *Liber Antiphonarius pro diurnis horis, Tomus I: De Tempore, Liturgiæ horarum monasticæ schema B*, 845 S., imprès en dues tintes. ISBN: 9788885931978 (relligat en tela), ISBN: 9788885931992 (relligat en pell). Comandes: Libreria Musidora – Parma, musidora.libri@libero.it, Telefono: (+39)-0521-252564.

The Psalterium Project, Recording the complete Latin Psalter in Gregorian Chant, Hartkrtiana. 12 CDBox with documentary DVD & Textbook "Psalterium Currens" (247 p.). Comandes: www.psalmschant.com oppure hartkeriana@gmail.com.

Resposta a preguntes que m'han fet

— *Els abats i abadeses, quan i on poden usar les insígnies pontificals?*

Totes les insígnies pectorals, llevat del pectoral que és lliurat ja en el moment de la instal·lació, es poden usar només després de la benedicció abacial. Els abats emèrits poden continuar portant l'anell; la mitra i el bàcul, però, tan sols en les esglésies de l'Orde

i amb el permís del superior de la casa; pel que fa a la creu pectoral cal posar-se d'acord amb el superior que té el govern de la casa. L'anell: es porta sempre, excepte el Divendres Sant. La creu pectoral es pot portar —no és obligatori— sobre l'hàbit, però s'ha de portar sempre sobre l'hàbit coral, és a dir, la cogulla. En aquest cas es portarà amb un cordó de color morat, i en les cerimònies pontificals, entre l'estola i la casulla, amb la cadeneta. El bàcul es porta en les cerimònies pontificals en totes les esglésies de l'Orde, d'acord amb el superior. A Roma, només el papa. La tunicel·la, sota la casulla, en les cerimònies pontificals és facultativa, excepte en la benedicció abacial per al qui la confereix i el qui la rep. Quan es va amb hàbit, es pot portar també el solideu blanc o parcialment morat, i durant les cerimònies pontificals sota o en lloc de la mitra. Els paraments prelatís: roquet, musseta (blanca o negra) i la birreta (blanca o negra) haurien d'usar-se molt rarament (cf. Declaració 2000), en ocasions solemnes, litúrgiques i en un àmbit no estrictament monàstic.

— *Com s'han de celebrar les memòries durant l'Advent i la Quaresma?*

Durant la Quaresma les memòries obligatòries reben la consideració de memòries lliures, i deixen la preeminència a la fèria. A Vigílies, Laudes i Vespres se'n pot fer la commemoració: a Vigílies s'afegeix després de la segona lectura patrística i el seu responsori, la pertinent lectura hagiogràfica amb el seu responsori i l'oració del sant. A Laudes i Vespres, després de l'oració conclusiva, es pot afegir l'antífona del càntic dels Evangelis i l'oració del sant del dia, deixant però per a aquesta última la fórmula conclusiva completa. A la missa, si es vol commemorar la memòria, es pot dir la col·lecta del sant en lloc de la de la fèria de Quaresma. Els altres elements de la missa són tots de la fèria, i s'empren ornaments morats.

— *Quins programes informàtics hi ha per a la transcripció de la notació del cant gregorià?*

Fa un temps eren molt útils el programa «Grego», fet pels monjos de Silos (Espanya), i el programa francès «Grégoire» (<http://gregoire.tele.free.fr/>). Aquests programes estan ja desfasats o són poc assequibles. Als qui els agrada programar i pensen en abstracte, els aconsellem el programa «Gregorio», que funciona a través LaTEX e.gabc. Més informació a: <http://gregorio-project.github.io/>. Al qui, en canvi, s'estima més veure allò que està fent, li recomanem la Font «Cæciliæ»: <https://marello.org/caeciliae/>, que funciona solament en programes especialitzats de nivell professional i una mica cars, com ara «Adobe InDesign», o «Adobe Illustrator».

— *Com s'han de posar les mans durant la recitació del Parenostre a la missa?*

Els concelebrants amb la posició de l'orant, és a dir, amb els braços i les mans estesos; els qui no concelebrin amb les mans sota l'escapulari (si no porten la cogulla) o bé, si porten la cogulla, amb les mànigues penjant. Al cor, a més, es col·loquen fora les estal·les, de cara a l'altar.

— *Durant la lectura dels textos proclamats en la litúrgia, és lícit seguir-los amb un llibre, o cal únicament escoltar-los?*

Si hom coneix bé la llengua, i les lectures estan ben proclamades, aconsello d'escoltar-les, solament. Sobre això, voldria citar Romano Guardini: «L'home sent de manera plena la paraula de Déu només quan l'escolta. La paraula no ateny únicament l'intel·lecte, sinó tot l'home. Té l'estructura de l'home i tendeix a la unió vital de sang i d'esperit, d'ànima i de cos, i és percebuda precisament en aquesta estructura, no tan sols amb el seu significat, sinó també amb la seva fesomia, amb el seu timbre, amb el seu escalf, i amb la seva força. En aquest sentit la paraula s'ha pogut comparar a una llavor. I per això ha de ser realment escoltada, i no tan sols llegida. Ha d'arribar al nostre interior a través de l'orella, no a través de l'ull, de la mateixa manera que no podem pas percebre la forma i l'escalf per mitjà d'una transformació artificial amb l'oïda, sinó amb l'ull. El com i la cosa no es poden separar. A cada objecte li correspon el seu mitjà propi de percepció: la paraula escrita i feta nostra a través de la vista, és una cosa; la paraula parlada, comunicada i percebuda a través de l'oïda, n'és una altra. La lectura arruga la paraula; la lletra impresa n'oprimeix el timbre. En el servei de Déu la paraula no ha de ser simplement llegida. Altrament, bastaria distribuir llibres per a tothom, i tothom, ministres i fidels, meditaria en silenci. En resultaria —com passa sovint— una pura i simple comunitat de lectors. Però no ha de ser així. Cal que la paraula pugi, des del text sagrat, als llavis, cal que recorri l'espai, que sigui escoltada per orelles ben obertes i assimilada per esperits vigilants» (Romano Guardini, *El Testamento del Señor: preparación para la santa misa*. Editorial Litúrgica Española, Barcelona 1955).

— *Durant el Tridu Pasqual, cal recitar el «Glòria al Pare» al final dels salms?*

En la litúrgia renovada, sí. Antigament, al final dels salms de l'Ofici de Difunts romà i cistercenc, i durant el Tridu Sagrat, no es deia el «Glòria al Pare». La litúrgia reformada ha abandonat aquesta particularitat, i també el nostre Orde.

Conclusió

El setembre de 2017, el papa Francesc va rebre en audiència el Capítol General dels Cistercencs de l'Estreta Observança, i els digué: «Vosaltres heu deixat el món per endinsar-vos, sols, pels camins de la intimitat divina; ahora, però, esteu cridats a fer conèixer i compartir aquesta experiència espiritual amb altres germans i germanes, en un equilibri constant entre contemplació personal, dedicació a la litúrgia de l'Església i acolliment dels qui busquen moments de silenci per ser introduïts en l'experiència de la vida en Déu».

Amb aquestes paraules del papa poso fi a la meva carta. Que Déu us beneeixi!

Salutacions fraternals del vostre

Fr. Coelestin Nebel O.Cist.

Em trobareu a:

Adreça postal: Stift Heiligenkreuz, Markgraf-Leopold-Platz 1, 2532 Heiligenkreuz
im Wienerwald, Austria

Correu electrònic: liturgia@ocist.org

Telèfon: + 43 680 44 64 364 (mòbil); + 43 2258 8703 (porteria del monestir).

[Traducció catalana de fra Lluís Solà O.Cist., Poblet.]